

दानियेलचे पुस्तक - एकशे एकवीसावा क्रमांक

शेवटच्या दिवसांची चिन्हे उलगडणे: वसंतऋतूमध्ये कळी फुटणाऱ्या वृक्षांविषयी ख्रिस्ताने दिलेल्या सूचनांचे आकलन

Jeff Pippenger
2024-03-07

ख्रिस्ताने आपल्या लोकांचे लक्ष वसंत ऋतूतील कळी फुटलेल्या वृक्षांकडे वेधले, जेणेकरून त्यांनी शेवटच्या दिवसांच्या “चिन्हे” आणि त्या “चिन्हे” यांचे परिणामार्थ समजून घ्यावेत.

“ख्रिस्ताने आपल्या लोकांना आपल्या आगमनाची चिन्हे पाहत राहण्यास आणि त्यांच्या येणाऱ्या राजाची चिन्हे दिसू लागताच आनंद करण्यास आज्ञा दिली होती. ‘जेव्हा या गोष्टी घडू लागतील,’ तो म्हणाला, ‘तेव्हा वर पाहा, आणि आपली मस्तके उंच करा; कारण तुमचे उद्धार जवळ आले आहे.’ त्याने आपल्या अनुयायांचे लक्ष वसंतऋतूत कळी फुटणाऱ्या झाडांकडे वेधले, आणि म्हणाला: ‘जेव्हा ती आता पालवी फुटवितात, तेव्हा तुम्ही स्वतःच पाहून जाणता की उन्हाळा आता जवळ आला आहे. त्याचप्रमाणे, जेव्हा तुम्ही या गोष्टी घडताना पाहाल, तेव्हा जाणून घ्या की देवाचे राज्य जवळ आले आहे.’ लूक 21:28, 30, 31.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, 308.

शेवटच्या दिवसांची “चिन्हे” ही पहिल्या देवदूताच्या चळवळीची घोषणा करणाऱ्या व तिचा प्रारंभ घडवून आणणाऱ्या “चिन्हांद्वारे” पूर्वरूपाने दर्शविण्यात आली होती. त्या “चिन्हांमध्ये” आकाशाचे हादरणे समाविष्ट होते; परंतु योएल असे ओळखून देतो की शेवटच्या दिवसांची “चिन्हे”—ते दिवस, जेव्हा इस्राएलचा अधर्म शोधला जाईल आणि तो आढळणार नाही; जेव्हा देवाचा पवित्र पर्वत सदासर्वकाळ पवित्र असेल, कारण परके लोक पुन्हा कधीही तिच्यातून जाणार नाहीत; आकाशाच्या सामर्थ्याचे हादरणे—यामध्ये पृथ्वीच्या सामर्थ्याचे हादरणेही समाविष्ट असेल. सिस्टर व्हाइट आकाशाच्या सामर्थ्याच्या हादरण्याचा आणि पृथ्वीच्या सामर्थ्याच्या हादरण्याचा भेद दर्शवितात.

“१६ डिसेंबर, १८४८ रोजी, प्रभूने मला आकाशातील सामर्थ्याच्या हादरण्याचे एक दृश्य दिले. मी पाहिले की मत्तय, मार्क आणि लूक यांनी नोंदविलेली चिन्हे देताना, प्रभूने जेव्हा ‘आकाश’ असे म्हटले, तेव्हा त्याचा अर्थ खरोखर आकाश हाच होता; आणि जेव्हा त्याने ‘पृथ्वी’ असे म्हटले, तेव्हा त्याचा अर्थ पृथ्वी हाच होता. आकाशाची सामर्थ्ये म्हणजे सूर्य, चंद्र आणि तारे होत. ते आकाशात राज्य करतात. पृथ्वीची सामर्थ्ये म्हणजे पृथ्वीवर राज्य करणारे होत. देवाच्या वाणीने आकाशाची सामर्थ्ये हादरविली जातात. मग सूर्य, चंद्र आणि तारे आपल्या स्थानांवरून हलविले जातात. ते नाहीसे होणार नाहीत, परंतु देवाच्या वाणीने हादरविले जातात.”

“गडद, जड ढग वर आले आणि एकमेकांवर आपटले. वातावरण फाटून दूर सरकले; मग आम्ही ओरायनमधील त्या उघड्या अवकाशातून वर पाहू शकलो, जिथून देवाचा आवाज आला. पवित्र नगर त्या उघड्या अवकाशातून खाली येईल. मी पाहिले की पृथ्वीच्या सत्ता आता हादरविल्या जात आहेत आणि घटना क्रमाने घडतात. युद्ध, आणि युद्धाच्या अफवा, तलवार, दुष्काळ, आणि महामारी या प्रथम पृथ्वीच्या सत्तांना हादरवितात; त्यानंतर देवाचा आवाज सूर्य, चंद्र, आणि ताऱ्यांना, तसेच या पृथ्वीला देखील हादरवील. मी पाहिले की युरोपातील सत्तांचे हे हादरणे, जसे काही जण शिकवितात तसे, स्वर्गातील सत्तांचे हादरणे नाही, तर ते क्रोधित राष्ट्रांच्या हादरण्याचे आहे.” Early Writings, 41.

मत्तय, मार्क आणि लूक यांतील आकाशाच्या हलविण्याचा अर्थ, सूर्य, चंद्र आणि तारे यांनी दर्शविलेल्या आकाशावर राज्य करणाऱ्या सत्तांच्या हलविण्याशी संबंधित आहे. या सर्व स्वर्गीय सत्ता हलविण्यात आल्या, आणि त्यांनी त्या “चिन्हांना” उत्पन्न केले, ज्यांनी पहिल्या देवदूताच्या चळवळीचे आगमन घडवून आणले आणि तिची घोषणा केली. त्या स्वर्गीय सत्ता तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीच्या काळात पुन्हा हलविल्या जातात. परंतु तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीत पृथ्वीवरील सत्ताही हलविल्या जातात. पृथ्वीवरील सत्ता म्हणजे पृथ्वीवर राज्य करणाऱ्या सत्ता होत. ११

सप्टेंबर, २००१ रोजी आकाशाच्या नव्हे, तर पृथ्वीवरील सत्ता हलविल्या गेल्या.

“आता असा शब्द निघाला आहे काय की न्यूयॉर्क प्रचंड ज्वारीय लाटेने वाहून जाईल, असे मी घोषित केले आहे? हे मी कधीही म्हटले नाही. मी एवढेच म्हटले आहे की, तेथील एकामागून एक उभारल्या जाणाऱ्या त्या महान इमारतीकडे पाहताना, ‘प्रभु पृथ्वीला अत्यंत थरथर कापविण्यासाठी उठेल, तेव्हा किती भयानक दृश्ये घडतील!’ मग प्रकटीकरण १८:१-३ मधील शब्द पूर्ण होतील. प्रकटीकरणाच्या अठराव्या अध्यायातील संपूर्ण मजकूर पृथ्वीवर येऊ घातलेल्या गोष्टींबाबतचा इशारा आहे. परंतु न्यूयॉर्कवर नेमके काय येणार आहे याविषयी मला विशेष प्रकाश मिळालेला नाही; फक्त इतके मला ठाऊक आहे की, एक दिवस तेथील त्या महान इमारती देवाच्या सामर्थ्याच्या उलथापालथीने व पालटाने खाली पाडल्या जातील. मला दिलेल्या प्रकाशावरून मी जाणते की विनाश जगात आहे. प्रभूकडून एक शब्द, त्याच्या पराक्रमी सामर्थ्याचा एक स्पर्श, आणि या प्रचंड रचना कोसळून पडतील. अशी दृश्ये घडतील की ज्यांची भयावहता आपण कल्पनाही करू शकत नाही.” Review and Herald, July 5, 1906.

मिलराइटांच्या इतिहासात, लूकने नोंदविलेल्या चिन्हांपैकी एक म्हणजे “राष्ट्रांची व्यथा” होय. राष्ट्रे पृथ्वीवर राज्य करणाऱ्या सत्तांचे प्रतिनिधित्व करतात, आणि ११ सप्टेंबर २००१ रोजी, तिसरे धिक्कार भविष्यवाणीच्या इतिहासात येऊन पोहोचले तेव्हा पृथ्वीवरील प्रत्येक राष्ट्र हादरून गेले. ते भौतिक हादरणे लूक एकवीसामध्ये दर्शविले गेले होते, परंतु पृथ्वीच्या सत्तांच्या हादरण्याच्या बायबलमधील अभिव्यक्तीद्वारे नव्हे. ते “राष्ट्रांची व्यथा” या वाक्यांशाद्वारे दर्शविले गेले होते, जसे न्यूयॉर्कमधील महान इमारती पाडल्या गेल्या तेव्हा जगातील राष्ट्रांवर आले. लूकमधील “राष्ट्रांची व्यथा” म्हणजे पृथ्वीच्या सत्तांचे हादरणे होय, आणि ते मिलराइटांच्या इतिहासात पूर्ण झाले.

“मी पाहिले की पृथ्वीच्या सत्ता आता हादरविल्या जात आहेत आणि घटना क्रमाने घडत आहेत. युद्ध, आणि युद्धाच्या अफवा, तलवार, दुष्काळ, आणि महामारी या प्रथम पृथ्वीच्या सत्तांना हादरवितात; त्यानंतर देवाचा आवाज सूर्य, चंद्र, आणि तारे, तसेच ही पृथ्वीही हादरवील. मी पाहिले की युरोपमधील सत्तांचे हादरणे हे, काही जण शिकवितात तसे, स्वर्गातील सत्तांचे हादरणे नाही; तर ते क्रोधित राष्ट्रांच्या हादरण्याचेच आहे.” Early Writings, 41.

“क्रोधी राष्ट्रांच्या सामर्थ्याचे हालविणे,” हे “पृथ्वीच्या सामर्थ्याचे” हालविणे होय, जसे अॅडव्हेंटिझमच्या आरंभीच्या इतिहासात “युरोपातील सामर्थ्याचे” हालविणे याने दर्शविले आहे. १८३८ मध्ये उरियाह स्मिथ यांनी युरोपातील सामर्थ्यांना काय हालवीत होते हे ओळखले.

“जसा या [सहाव्या] कर्ण्याचा भविष्यसूचक कालखंड पूर्वेकडील ख्रिस्ती सम्राटाने आपली सत्ता स्वेच्छेने तुर्कांच्या हाती सोपविल्याने आरंभ झाला, तसेच त्याची समाप्ती तुर्क सुलतानाने ती सत्ता पुन्हा ख्रिस्त्यांच्या हाती स्वेच्छेने सोपविल्याने चिन्हांकित होईल, असा निष्कर्ष आपण न्याय्य रीतीने काढू शकतो. १८३८ मध्ये तुर्कस्तान इजिप्तबरोबरच्या युद्धात गुरफटले. इजिप्शियन तुर्की सत्तेला उलथून टाकतील असे दिसत होते. हे टाळण्यासाठी युरोपातील चार महासत्ता—इंग्लंड, रशिया, ऑस्ट्रिया आणि प्रशिया—तुर्की सरकारला टिकवून धरण्यासाठी हस्तक्षेप करू लागल्या. तुर्कस्तानाने त्यांच्या हस्तक्षेपाचा स्वीकार केला. लंडन येथे एक परिषद भरविण्यात आली, ज्यात इजिप्तचा पाशा मेहेमेत अली याच्यासमोर सादर करण्यासाठी एक अंतिम प्रस्ताव तयार करण्यात आला. हे स्पष्ट आहे की हा अंतिम प्रस्ताव मेहेमेतच्या हाती देण्यात आला असता, ओटोमन साम्राज्याचे भवितव्य प्रत्यक्षात युरोपातील ख्रिस्ती सत्तांच्या हाती ठेवले गेले असते. हा अंतिम प्रस्ताव ११ ऑगस्ट १८४० रोजी मेहेमेतच्या हाती देण्यात आला! आणि अगदी त्याच दिवशी सुलतानाने त्या चार सत्तांच्या राजदूतांना एक पत्र पाठवून विचारणा केली की, मेहेमेतने त्यांनी सुचविलेल्या अटी मानण्यास नकार दिल्यास काय केले जावे. उत्तर असे देण्यात आले की उद्भवू शकणाऱ्या कोणत्याही परिस्थितीबद्दल त्याने स्वतःला चिंतित करून घेऊ नये; कारण त्यासाठी त्यांनी तरतूद केली होती. भविष्यसूचक कालखंड समाप्त झाला, आणि अगदी त्याच दिवशी मोहम्मदी व्यवहारांवरील नियंत्रण ख्रिस्त्यांच्या हाती गेले, जसे ३९१ वर्षे आणि १५ दिवस यांपूर्वी ख्रिस्ती व्यवहारांवरील नियंत्रण मोहम्मदियांच्या हाती गेले होते. अशा प्रकारे दुसरे अरिष्ट संपले, आणि सहावा कर्णा वाजणे थांबले.”

Uriah Smith, Synopsis of Present Truth, 218.

दुसऱ्या 'हाय'चा इस्लाम आपल्या सामर्थ्याच्या शिखरावरून उतरला होता; आणि देवाच्या वचनानुसार ते सामर्थ्य तीनशे एक्याणव वर्षे व पंधरा दिवस टिकावयाचे होते. तरीही 1830 च्या दशकात मुस्लिम इतिहासातील दुसरा महान जिहाद पुढे चालू ठेवण्यासाठी इजिप्तमध्ये खलिफत पुन्हा स्थापन करण्याचा प्रयत्न इजिप्त करीत होते. इस्लामी युद्ध पुन्हा भडकण्याची शक्यता युरोपीय सत्तांना भयाने थरथर कापवू लागली होती. अनेक दशकांपर्यंत, इस्लामने पुन्हा आपले युद्ध भडकविण्याच्या या संकटाला त्या वर्षांतील इतिहासकार व वार्ताहर यांनी "Eastern Question" असे संबोधले. पूर्वेच्या संततीने अनेक शतकांपासून युरोपातील त्या राष्ट्रांविरुद्ध युद्ध चालविले होते, ज्यांनी आपला धर्म रोमन चर्चकडून ग्रहण केला होता. 1838 मध्ये, ख्रिस्ताने उल्लेख केलेले "राष्ट्रांचे क्लेश" हे इस्लामने भूतपूर्व रोमन साम्राज्यावर आणलेल्या युद्धामुळे संतप्त राष्ट्रांच्या झालेल्या कंपित हालचालींचे प्रतिनिधित्व करीत होते.

"महान युफ्रेटीस नदीमध्ये बांधून ठेवलेले चार देवदूत [सोडून देणे] याचा माझा असा अर्थ आहे की, देव आता ऑटोमन साम्राज्य ज्यांच्यापासून बनले होते त्या चार प्रमुख राष्ट्रांना—ज्यांनी व्यर्थपणे कॉन्स्टँटिनोपल येथील पूर्वीय साम्राज्याला वश करण्याचा प्रयत्न केला होता, आणि युरोप जिंकण्यात अत्यल्प प्रगती केली होती—आता कॉन्स्टँटिनोपल जिंकू देणार होता, आणि युरोपच्या एक तृतीयांश भागावर धावून जाऊन तो वश करणार होता; आणि हेच पंधराव्या शतकाच्या मध्याच्या सुमारास प्रत्यक्ष घडले." Works of William Miller, Volume 2, 121.

लूकमध्ये आढळणाऱ्या निवेदनातील राष्ट्रांची क्लेशावस्था "गोंधळात टाकणारी होती; समुद्र आणि लाटा गर्जत होत्या," आणि मनुष्यांची "हृदये भयामुळे क्षीण होत होती, तसेच पृथ्वीवर येणाऱ्या गोष्टींकडे पाहूनही." पूर्वेकडील प्रश्नातील ही गोंधळजनक अवस्था विसाव्या शतकापर्यंत पृथ्वीवरील सत्तांना सतत अस्वस्थ करीत राहिली, आणि त्या क्लेशाचे प्रतीक म्हणजे "मनुष्यांची हृदये भयामुळे क्षीण होणे" आणि "समुद्र व लाटांची गर्जना" होय.

"देवाच्या सेवकांवर करण्यात येणारे हे मुद्रांकन तेच आहे, जे येहेज्केल याला दृष्टांतात दाखविण्यात आले होते. योहानही या अत्यंत थराक प्रकटीकरणाचा साक्षीदार झाला होता. त्याने समुद्र आणि लाटा गर्जना करीत असल्याचे, आणि भीतीने मनुष्यांची हृदये क्षीण होत असल्याचे पाहिले. त्याने पृथ्वी हलविली जात असल्याचे, आणि पर्वत समुद्राच्या मध्यात फेकले जात असल्याचे (जे अक्षरशः घडत आहे), तसेच त्यातील पाणी गर्जना करीत व खवळलेले असल्याचे, आणि त्याच्या उसळीमुळे पर्वत थरथरत असल्याचे पाहिले. त्याला महामारी, साथरोग, दुष्काळ, आणि मृत्यू आपले भयंकर कार्य पार पाडताना दाखविण्यात आले." Testimonies to Ministers, 445.

जेव्हा योहानाला एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाचे दर्शन दाखविण्यात आले, तेव्हा त्याने राष्ट्रांची व्यथा पाहिली, जी समुद्र आणि लाटा गर्जना करीत असल्याने दर्शविली आहे, आणि भयामुळे मनुष्यांच्या अंतःकरणांचे धैर्य सुटत होते; आणि तेच ते शिक्कामोर्तब होते जे येहेज्केलाला नवव्या अध्यायात दाखविण्यात आले होते. येहेज्केलाला शिक्कामोर्तबाचे अंतर्गत घटक दाखविण्यात आले, आणि योहानाला शिक्कामोर्तबाशी संबंधित बाह्य घटक दाखविण्यात आले. योहानाने पाहिले की राष्ट्रांचा क्रोध एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाशी संबंधित आहे, आणि राष्ट्रांचा हा क्रोध लूकने उल्लेख केलेल्या राष्ट्रांच्या व्यथेचाच भाग आहे, ज्याची ऐतिहासिक ओळख 'पूर्वीय प्रश्न' अशी करण्यात आलेली आहे. योहानाला दाखविण्यात आले की तिसऱ्या धिक्काराचा इस्लाम हा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाचे बाह्य चिन्ह आहे.

"वर्तमानकाळ हा सर्व जिवंत मानवांसाठी अत्यंत गंभीर स्वारस्याचा काळ आहे. राज्यकर्ते आणि राजकारणी, विश्वास व अधिकाराच्या पदांवर विराजमान असलेले पुरुष, सर्व स्तरांतील विचारशील स्त्री-पुरुष, आपल्या सभोवती घडणाऱ्या घटनांकडे आपले लक्ष खिळवून ठेवून आहेत. राष्ट्रांमध्ये अस्तित्वात असलेल्या ताणलेल्या, अस्वस्थ संबंधांवर ते लक्ष ठेवून आहेत. पृथ्वीवरील प्रत्येक घटकावर अधिराज्य गाजवू लागलेल्या तीव्रतेचे ते निरीक्षण करीत आहेत, आणि ते ओळखतात की काहीतरी महान व निर्णायक घडण्याच्या उंबरठ्यावर आहे—की जग एका प्रचंड संकटाच्या उंबरठ्यावर उभे आहे."

“देवदूत आता संघर्षाच्या वाऱ्यांना रोखून धरत आहेत, जेणेकरून जगाला त्याच्यावर येऊ घातलेल्या विनाशाचा इशारा दिला जाईपर्यंत ते वाहू नयेत; परंतु एक वादळ जमू लागले आहे, जे पृथ्वीवर कोसळण्यास सज्ज आहे; आणि जेव्हा देव आपल्या देवदूतांना ते वारे सोडून देण्याची आज्ञा करील, तेव्हा असा संघर्षाचा देखावा होईल की ज्याचे चित्रण कोणतीही लेखणी करू शकणार नाही.”

“बायबल, आणि केवळ बायबलच, या गोष्टींचे योग्य दर्शन देते. येथे आपल्या जगाच्या इतिहासातील महान अंतिम दृश्ये प्रकट केली आहेत; अशी घटना, ज्या आधीच आपली सावली पुढे टाकीत आहेत, आणि ज्यांच्या समीप येण्याचा नाद पृथ्वीला थरथर कापवितो व भयामुळे मनुष्यांची अंतःकरणे क्षीण होऊ लागतात.”
Education, 179, 180.

लूक अध्याय एकवीसमध्ये येशूने मिलराईट चळवळीचा प्रारंभ करणारी “चिन्हे” ओळखून दिली, आणि सिस्टर व्हाइट यांच्या मते ती सर्व “चिन्हे” पूर्ण झाली. लिस्बनचा भूकंप, अंधाराचा दिवस, ताऱ्यांचे पडणे, आणि राष्ट्रांची क्लेशावस्था—जिने पृथ्वीवरील सत्तांच्या हलवून टाकण्याचे प्रतिनिधित्व केले, व जी पूर्वीय प्रश्नांमुळे उत्पन्न झालेल्या भयात इस्लामद्वारे पूर्ण झाली—ही सर्व पूर्ण झाली आहेत. मिलराईट “चिन्हांमध्ये” मनुष्यपुत्र मेघासह येणे हेदेखील समाविष्ट आहे; आणि ख्रिस्ताने ती “चिन्हे” ज्या योग्य क्रमाने दिली होती, त्याच क्रमाने हे पूर्ण झाले; कारण 1840 मध्ये ऑटोमन प्रभुत्वाच्या आवरणाने राष्ट्रांची क्लेशावस्था संपल्यानंतर, 22 ऑक्टोबर 1844 रोजी ख्रिस्त परमपवित्र स्थानी आला, आणि तो आला तेव्हा तो मेघांसह आला.

“आणि पाहा, मनुष्यपुत्रासारखा एक जण आकाशाच्या मेघांसह आला, आणि तो सनातन दिवसांच्या अस्तित्वाजवळ आला, आणि त्यांनी त्याला त्याच्या समोर आणिले. आणि त्याला अधिराज्य, गौरव, आणि राज्य देण्यात आले, जेणेकरून सर्व लोक, राष्ट्रे, आणि भाषा त्याची सेवा करतील: त्याचे अधिराज्य हे सनातन अधिराज्य आहे, जे कधीही नाहीसे होणार नाही.’ दानियेल 7:13, 14. येथे वर्णन केलेले ख्रिस्ताचे आगमन हे त्याचे पृथ्वीवरील दुसरे आगमन नाही. तो स्वर्गात सनातन दिवसांच्या अस्तित्वाजवळ अधिराज्य, गौरव, आणि राज्य स्वीकारण्यासाठी येतो, जे त्याच्या मध्यस्थ म्हणून असलेल्या कार्याच्या समाप्तीला त्याला देण्यात येईल. हेच ते आगमन आहे, आणि पृथ्वीवरील त्याचे दुसरे आगमन नव्हे, ज्याविषयी भविष्यवाणीत सांगितले होते की ते 1844 मध्ये 2300 दिवसांच्या समाप्तीला घडेल. स्वर्गीय देवदूतांच्या सहवासात, आपला महान महायाजक परमपवित्र स्थानी प्रवेश करतो आणि तेथे मनुष्याच्या वतीने आपल्या सेवाकार्यातील अंतिम कृत्ये करण्यासाठी—चौकशी न्यायाचा कार्यभाग पार पाडण्यासाठी आणि जे त्याच्या लाभांस पात्र असल्याचे दाखविले जातील अशा सर्वांसाठी प्रायश्चित्त करण्यासाठी—देवाच्या उपस्थितीत प्रकट होतो.” द ग्रेट कॉन्ट्रॉव्हर्स, 479.

मिलेराईटांच्या इतिहासाशी संबंधित “चिन्हे” ही एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या इतिहासाशी संबंधित “चिन्हांची” प्रतिक्रमात्मक छाया होती. जेव्हा ख्रिस्ताने दृष्टांताद्वारे ऐतिहासिक कथनास दुसरा साक्षी पुरविला, तेव्हा त्याने आपल्या शिष्यांचे लक्ष “वसंत ऋतूमधील कळी फुटणाऱ्या वृक्षांकडे” वेधले. त्याने त्यांना कळविले की, जेव्हा वृक्षांना कळ्या फुटू लागतात तेव्हा तुम्हाला कळते की तुम्ही जगाच्या अंताच्या समीप आला आहात; आणि जी पिढी वसंत ऋतूमधील कळी फुटणाऱ्या वृक्षांना पाहते ती त्याच्या दुसऱ्या आगमनाच्या अग्नीत आकाश व पृथ्वी नाहीशी होताना पाहण्याइतकी जगेल.

जेव्हा त्या आता पालवी फुटवितात, तेव्हा उन्हाळा आता जवळ आला आहे हे तुम्ही स्वतः पाहता व ओळखता. त्याचप्रमाणे तुम्हीही, जेव्हा या गोष्टी घडताना पाहाल, तेव्हा देवाचे राज्य जवळ आले आहे हे जाणून घ्या. मी तुम्हांला खचित सांगतो, सर्व काही पूर्ण होईपर्यंत ही पिढी नाहीशी होणार नाही. आकाश व पृथ्वी नाहीशी होतील; परंतु माझी वचने कधीही नाहीशी होणार नाहीत. लूक 21:30-33.

मग प्रश्न असा ठरतो, “झाडांना कोंब फुटू लागले ते कधी?” उत्तरार्धाचा पाऊस ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी शिंपडू लागला; यशया यांच्या म्हणण्यानुसार तो देवाच्या “पूर्ववाऱ्याच्या दिवशी” असलेल्या “त्या दिवशीच्या” “प्रचंड वाऱ्याचा” दिवस आहे.

तो फुटू लागतो तेव्हा तू त्याच्याशी प्रमाणाने वाद करशील; तो पूर्वेकडील वाऱ्याच्या दिवशी आपला प्रखर वारा आवरतो. म्हणून याकोबाचे अधर्म याच रीतीने शुद्ध केले जाईल; आणि त्याचे पाप दूर करण्याचे हेच सर्व फळ होईल: जेव्हा तो वेदीचे सर्व दगड ठेचून चूर केलेल्या चुनखडीच्या दगडांप्रमाणे करील, तेव्हा अशेराप्रतिमा व कोरलेल्या मूर्ती उभ्या राहणार नाहीत. तरीही तटबंद शहर ओसाड होईल, वसाहत परित्यक्त होईल, आणि रानासारखी टाकून दिली जाईल; तेथे वासरू चरणार, तेथेच ते निजणार, आणि त्याच्या फांद्या खाऊन टाकणार. त्याच्या फांद्या सुकल्यावर त्या तोडल्या जातील; स्त्रिया येऊन त्यांना आग लावतील; कारण हे समज नसलेले लोक आहेत; म्हणून ज्याने त्यांना निर्माण केले तो त्यांच्यावर दया करणार नाही, आणि ज्याने त्यांना घडविले तो त्यांच्यावर कृपा दाखविणार नाही. आणि त्या दिवशी असे होईल की, परमेश्वर महानदीच्या पात्रापासून मिसरच्या ओढ्यापर्यंत झोडपून वेगळे करील, आणि हे इस्राएलच्या संततीनो, तुम्हांला एकेक करून एकत्र गोळा केले जाईल. आणि त्या दिवशी असे होईल की, महान तुतारी वाजविली जाईल; आणि अशूर देशात नाशाच्या उंबरठ्यावर आलेले व मिसर देशातील हाकललेले येतील, आणि यरुशलेम येथील पवित्र पर्वतावर परमेश्वराची उपासना करतील. यशया 27:8-13.

नंतरचा पाऊस ११ सप्टेंबर २००१ रोजी शिंपडू लागला (मोजून), आणि नंतरच्या पावसाच्या संदेशाविषयी तसेच बनावट शांती व सुरक्षिततेच्या संदेशाविषयी वादविवाद सुरू झाला. त्या वादविवादाचा इतिहास हा तो ठिकाण आहे जिथे याकोबाचा अधर्म दूर केला जातो (शुद्ध केला जातो, म्हणजे प्रायश्चित्त केला जातो). त्या वादविवादाचा इतिहास, जो हबक्कूकचा वादविवाद आहे, हा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाचा कालखंड आहे, ज्याचा शेवट लॉदीकेयातील सातव्या-दिवशी अॅडव्हेंटिस्टाला प्रभूच्या मुखातून बाहेर टाकण्यात होतो; कारण तो, “तटबंद शहर” म्हणून, उजाड होईल, कारण तो समज नसलेल्या लोकांचे शहर झाला होता, ज्यांना दया किंवा कृपा प्राप्त होत नाही. त्या वेळी प्रकटीकरण अठराच्या “दुसऱ्या आवाजाने” एक मोठा कर्णा फुंकला जाईल, जो सातवा कर्णा आणि तिसरे हाय आहे, आणि देवाचा दुसरा कळप “येरुशलेम” येथे येऊन उपासना करील, जे विजयी मंडळीच्या चळवळीत रूपांतरित झालेले असेल.

११ सप्टेंबर, २००१, हे दर्शविते की पृथ्वीच्या इतिहासातील शेवटची पिढी आली आहे, आणि केवळ तेच लोक जे वसंत ऋतूमधील कळी फुटणारी झाडे ओळखतात, त्यांनाच त्या झाडांना कळी फुटविणारा पाऊस प्राप्त होईल. केवळ तेच लोक, जे हे ओळखतात की तिसऱ्या शापातील इस्लाम हाच उत्तरकालीन पावसाच्या आगमनास आणि एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबास चिन्हांकित करतो, ते त्या समूहामध्ये असतील.

“ज्यांच्याकडे असलेल्या प्रकाशानुसार जे जगत आहेत, त्यांनाच अधिक प्रकाश प्राप्त होईल. जोपर्यंत आपण सक्रिय ख्रिस्ती सद्गुणांचे प्रकटीकरण करण्यामध्ये दररोज प्रगती करीत नाही, तोपर्यंत उत्तरकालीन वर्षावात पवित्र आत्म्याच्या प्रकट होणाऱ्या कार्याची आपण ओळख करणार नाही. तो आपल्या सभोवताली सर्वांच्या अंतःकरणांवर पडत असू शकतो, परंतु आपण तो ना ओळखू, ना स्वीकारू.” टेस्टिमोनीज टू मिनिस्टर्स, 507.

“आपण उत्तरकालीन वर्षावाची वाट पाहू नये. जो कोणी आपल्यावर पडणाऱ्या कृपेच्या दवबिंदूना व सरींना ओळखून त्यांचा स्वीकार करील, त्या सर्वांवर तो येत आहे. जेव्हा आपण प्रकाशाचे तुकडे गोळा करतो, जेव्हा आपण देवाच्या त्या खात्रीलायक करुणांचे मोल जाणतो—त्या देवाचे, ज्याला आपण त्याच्यावर विश्वास ठेवावा असे आवडते—तेव्हा प्रत्येक वचन पूर्ण होईल. ‘कारण जशी पृथ्वी आपला अंकुर उत्पन्न करते, आणि जशी बागेत पेरलेल्या गोष्टी उगवून येतात; त्याप्रमाणे प्रभु परमेश्वर सर्व राष्ट्रांसमोर धार्मिकता व स्तुती उगवून आणील’ (Isaiah 61:11). संपूर्ण पृथ्वी देवाच्या गौरवाने परिपूर्ण होणार आहे.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

पुढील लेखात आपण हा अभ्यास पुढे चालू ठेवू.

“जे मदत करू शकतात अशांना त्यांच्या कर्तव्याची जाणीव करून देऊन जागृत केले गेले नाही, तर तिसऱ्या देवदूताचा मोठा घोष ऐकू येईल तेव्हा ते देवाचे कार्य ओळखणार नाहीत. पृथ्वीला प्रकाशमान करण्यासाठी प्रकाश पुढे जाईल तेव्हा, प्रभूच्या सहाय्यास धावून येण्याऐवजी, ते त्यांच्या संकुचित कल्पनांना अनुरूप व्हावे

म्हणून त्याच्या कार्यास बंधन घालू पाहतील. मी तुम्हांला सांगतो की, या अंतिम कार्यात प्रभु अत्यंत असामान्य रीतीने, प्रचलित क्रमापासून फारच वेगळ्या प्रकारे, आणि कोणत्याही मानवी आखणीस प्रतिकूल अशा मार्गाने कार्य करील. आपल्या मध्ये असे लोक असतील जे देवाच्या कार्यावर नेहमी नियंत्रण ठेवू इच्छितील, अगदी जगाला द्यावयाच्या संदेशात तिसऱ्या देवदूताबरोबर सहभागी होणाऱ्या देवदूताच्या मार्गदर्शनाखाली कार्य पुढे जात असताना कोणकोणती पावले उचलली जावीत हेही ठरवू पाहतील. देव अशा मार्गाचा व साधनांचा उपयोग करील की ज्यामुळे हे दिसून येईल की तो सूत्रे आपल्या स्वतःच्या हातात घेत आहे. आपल्या धार्मिकतेचे कार्य सिद्धीस नेण्यासाठी आणि परिपूर्ण करण्यासाठी तो ज्या साध्या साधनांचा उपयोग करील त्याने कार्यकर्ते आश्चर्यचकित होतील." Testimonies to Ministers, 300.